

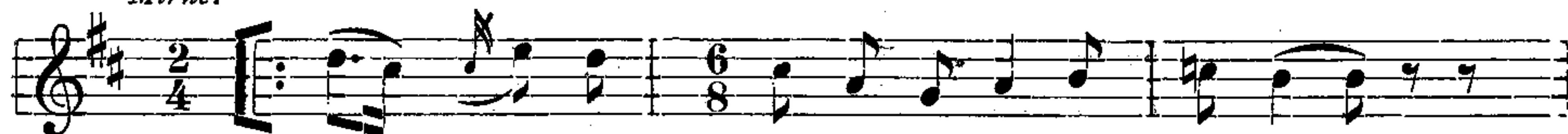
sva-té Ján, ten E-van-dě - li-sta.

(Ostatní slova v. Bart. II, 569.)

1937.

Z Velké.

Mírně.

O - ve-čko ztra - ce-ná, ach kde jsi, kde?
Má lá - ska mně stáhla do-ľú s ne - be;

O - zvi se, s boľe-sti hľe - dám te - be:
z ľú - na ot - ce mé - ho, to pro te - be:

Jsi - li dob - rá, bu - diž věr - ná, pod' sem, já

tě vezmu na ra - me - na

Ovečko ztracená, ach kde jsi, kde?
Ozvi se, s bolesti hledám tebe;
má láska mně stáhla doľú s nebe,
z ľúna otce mého, to pro tebe.
Jsi-li dobrá,
budiž věrná,
pod' sem, já tě vezmu na ramena.

Pověz mi, tak dľúho kde's blúdila?
Snáď se ti má pastva nelíbila;
ejhle mé ovečky jiné věrné
pasú se líbeznú pastvú pri mně,
nehněvají,
posľúchají,
radostně v ovčinci prebývají.